

Слѣдъ нѣколко години, именно въ 495 или 499, тѣ второй пѣтъ нападатъ на имперскыѣ земи въ Тракия, дѣто са и позакрѣпили; защото И-ръ Анастасый, ако и да испратилъ срѣща имъ военачалника си Ариста съ 15000 души, които имали съ тѣхъ си 520 кола съ орѣжіе и разны запасы (*меймате*), но той былъ съвсѣмъ разбитъ, като оставилъ на бойното поле при р. Зарта или Зурта 4000 души мъртвы, между които и графовѣтъ Никостратъ, Инокентъ и Аквилинъ, съ нѣкои ёще знамениты офицери. За тѣзи побѣда и зонаръ пише, като казва: Българытѣ на второто си нападеніе одържахъ побѣда съ едно очарователно въсищеніе; и притуря ёще, че около туй време са появила една комета и са случили съ-каквы лижбы. ⁽²⁰⁾

Какво сж станжли Българытѣ подиръ тѣзи си побѣда надъ римскыѣ войскы — не са знай; но отъ тогазъ, види са, начинжло постепенното покореніе и заселеніе тѣхно на придунавскыѣ земи и прѣзъ планината въ Тракия. Защото три години послѣ (502), тѣ сжщытѣ или друга чета отъ тѣхъ изново са вмѣкватъ, въ Тракия и, като оплѣняватъ нея и една голѣма часть отъ Иллирія, тѣ са укрѣпаватъ тука безпрепятственно. Римлянытѣ по онуй време не можали да предприемжтъ нищо противъ тѣзи варвары, какъто гы наричали, защото по главната имъ войска была тогазъ занята въ походъ срѣщу Сарацынытѣ, които подъ предводителството на нѣкого ся *Бадекери-ма*, правяла нечуты жестокости въ Палистина, Аравія и Финикія.

⁽²⁰⁾ Сичко туй, споредъ *Еннодія*, *Діакона Павла*, *Зонара* и други, сравни въ *Histoire Universelle, composée par une société* T. XXXII; p. 250, 248 — Paris, 1781.